

[Statsministeren]

ger for et beløb på ikke mindre end ca. 5 mia kr. Det drejede sig bl.a. om merudgifter til det teknologiske udviklingsprogram og om finansiering af den forstærkede indsats, vi ønsker for unge ledige, som bl.a. har medført, at antallet af uddannelsespladser er forøget med 14.000 i 1984, og at der vil ske en yderligere udvidelse med 5.000 uddannelsespladser i 1985.

Ingerlise Koefoed (SF):

Jeg vil gerne takke statsministeren for svaret. Jeg mener, at jeg er blevet bekræftet i min mistanke om, at hr. Bilgrav-Nielsen ikke har ret, når han til Politiken udtaler, at det efter hans opfattelse ligger helt klart inden for forligsaftalerne, at pengene også vil kunne hentes uden for finanslovens rammer. Det, statsministeren her har sagt til mig, har bekræftet mig i min mistanke om, at pengene altså skal hentes på kompenserende besparelser.

Har hr. Bilgrav-Nielsen ret i det, han skriver i Politiken, eller har han ikke?

Statsministeren (Poul Schlüter):

Det er jo kedeligt, at hr. Bilgrav-Nielsen ikke er minister, således at spørgeren kunne henvende sig direkte til ham her i spørgetiden.

Nu skal vi passe på, at vi ikke taber sansen for proportioner. Skulle det vise sig nødvendigt at fremskaffe et yderligere beløb for at skaffe uddannelses tilbud nok til de langtidsledige, så har vi altså et statsbudget på ikke mindre end 185 mia kr. at omprioritere på. Vi træffer jo mange af den slags beslutninger i tidens løb; ved den seneste aftale mellem regeringen og det radikale venstre blev det besluttet at gennemføre mange omprioriteringer, herunder merudgiftskrævende foranstaltninger vedrørende u-landsbistand, vedvarende energi, sanering og byfornyelse, flygtningeproblemet, cykelstier og miljøforanstaltninger; en lang, lang serie af omprioriteringer blev besluttet.

Finanslovforslaget for 1985, som vi nu kender det, er netop et håndgribeligt bevis på, at det er muligt på én og samme tid konsekvent at fastholde en ramme for uændrede statsudgifter og samtidig skabe råderum for igangsættelse af påtrængende nye opgaver.

Regeringen er altså besluttet på, at vi nødvendigvis må fastholde den samlede udgiftsramme på 185 mia kr., men vi er også indstillet på at klare opgaven, hvis det skulle være nødvendigt at foretage omprioriteringer for at skaffe midler til nye, vigtigere formål.

Ingerlise Koefoed (SF):

Det er klart, at jeg kunne have spurgt hr. Bilgrav-Nielsen her i salen, hvis han havde været minister, og jeg kan også spørge ham uden for salen. Det, der interesserede mig ved hr. Bilgrav-Nielsens udtalelse, var ikke, at det var hr. Bilgrav-Nielsen, der udtalte sig, men at det var en del af forliget, der blev talt om, og jeg forstår, at de enkelte forligsparter i hvert fald ikke helt ved, hvad de øvrige mener, når jeg kan læse sådan i Politiken.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 139

2) Til *udenrigsministeren* af:

Albrechtsen (VS):

»Vil den danske regering afkræve USA og NATO garanti for, at Danmark under ingen omstændigheder vil blive beskudt med NATO-alliancens eller NATO-allieredes atomvåben?«

Skriftlig begrundelse

Ifølge den amerikanske strategiforsker Edward N. Luttwak vil Danmark risikere at blive smidt ud af NATO, hvis Danmark ikke opruster tilstrækkeligt. Dette er utvivlsomt ment som en trussel, men hvis konsekvensen af dansk nedrustning er, at Danmark må forlade NATO, er det jo ingen ulykke.

Hvad der er langt værre, er, at Luttwak, der må antages at have et godt kendskab til tankegangen i de reaktionære, amerikanske regerings- og militærkredse, truer med, at NATO, hvis Danmark ikke har et tilstrækkeligt stærkt militært forsvar, i en krigssituation vil kunne finde på at anvende såkaldt taktiske atomvåben i Danmark; det vil sige, at Danmark stilles over for truslen om, at USA/NATO forbereder brug af atomvåben i Danmark, hvis Danmark ikke opruster tilstrækkeligt, se Luttwaks analyse i Information den 25. september 1984.